

χαλαρός

χαλαρός, -ή, -ό, επίθ. [<αρχ. χαλαρός], χαλαρός. **1.** που δεν είναι ζωηρός, που είναι άτονος, υποτονικός: «για να μην υποστηρίξει κανέναν απ' τους δυο φίλους του, κράτησε μια χαλαρή στάση || το διάβημα της κυβέρνησης προς τη γείτονα χώρα θεωρήθηκε από την αντιπολίτευση χαλαρή ενέργεια». **2.** που δεν είναι συγκροτημένος, γιατί βρίσκεται σε κατάσταση ψυχικής ηρεμίας: «πήγαινε να του ζητήσεις αύξηση τώρα, που 'ναι χαλαρός». Επίρρ. **χαλαρά**, (στη νεοαργκό) ήρεμα, χωρίς ψυχολογικά ή άλλα προβλήματα, χωρίς ένταση, χωρίς καμιά βιασύνη. (Τραγούδι: **χαλαρά**, η ζωή είναι ωραία, χαλαρά, και ας μην έχεις παρέα, χαλαρά). Συνήθως δίνεται και ως απάντηση στην ερώτηση κάποιου *πώς πας* ή *πώς τα πας* ή *πώς περνάς* ή *πώς τα περνάς*.

- χαλαρά ήθη, βλ. λ., ήθος.

- χαλαρή ψήφος, βλ. λ. [ψήφος](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας